

Türkiye Cumhuriyeti'nin Ulus Devlet Olarak Tasfiye Süreci

Dr. Gürsel Özkan^()*

I. GİRİŞ

Üçüncü bin yıla gireli henüz altı sene geçmiş olmasına karşılık, Türk milletinin ikinci bin yılda yurt yaptığı Anadolu toprakları üzerinde kurduğu devleti ve egemenliğinin, millet ve devlet halinde bu coğrafyada varlığını sürdürüp sürdüremeyeceği konusunda geniş toplum kesimlerinde kaygılar bulunduğu kuşkusuzdur.

İçinden geçtiğimiz küreselleşme süreci gündeme getirdiği köklü değişimler nedeniyle¹, 20. yüzyılın başında tarihsel gerçeklere, dönemin koşullarına ve ulusal gelecek anlayışına uygun olarak ulus devlet biçiminde kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin yapısı ve Türk milleti anlayışı sorgulanmakta, yasal düzeyde değişiklik yapılarak yıpratılmak istenmekte olduğu görülmektedir. Böyle giderse, Türk devlet yapısı ve millet anlayışının sadece yıpratılmak istenmekle kalınmayacağı, kuruluş esasları ve anayasal yapısının değiştirilerek dönüştürüleceği ve daha ufak parçalara ayrılarak küçültüleceği, millet yapısının etnik kimliklere ayrıştırılarak, dağıtılacağı kesin gibidir. Nitekim, Batıda hazırlanıp basılan haritalarda, Türkiye'nin nasıl parçalara bölündüğü bilinmektedir². Yine, başta AB olmak üzere ABD'nin Türkiye'nin etnik yapısı üzerindeki duyarlılıkları ve etnik kimliklerin öne çıkarılarak milletleşme sürecine taşınmasına yönelik çabaları artık gizlenmemektedir. Halbuki, Atatürk'ün önderliğinde kurulan Türk devlet yapısı ve Türk millî anlayışı; bulunduğumuz coğrafyanın stratejik önemi ve Türk milletinin sonsuza kadar devlet halinde varlığını sürdürme yöntemi olarak sadece kurulduğu dönem için değil gelecek yüzyıllarda da, vazgeçilmez temel niteliklere dayanmaktadır.

Atatürk'ten sonraki siyasal kadroların, Türkiye'yi iyi yönetmemesi nede-

^(*) Ankara İdare Mahkemesi Üyesi

¹ Küreselleşme sürecinde ve Avrupa Birliği Üyeliği tartışmalarında en önemli konulardan birisi ulus devletlerin "varlık" sorunudur. Ortaya atılan bir teze göre küreselleşme, artık ulus devletlerin yaşama imkânını ortadan kaldıran bir süreci ifade etmektedir. Daha geniş bilgi için bakınız. ÖZKAN Gürsel, **Küreselleşme ve Ulus Devletin Geleceği**, İdare Hukuku ve İlimleri Dergisi (İHİD), Prof. Dr. Pertev BİLGEN'e Armağan, Cilt: 13, Sayı: 1-3, İstanbul 2000.

² Bakınız. En son olarak 19.01.2007 günlü Tercüman Gazetesi.

niyle halk ile Devlet arasında önemli ölçüde güven bunalımı oluşmasına yol açılmış, sonuçta mevcut sistem bu haliyle Türk halkını mutlu edeme-miştir. Devlet yönetimi ve işleyişindeki yolsuzluk ve adaletsizliğin sürüp gitmesi, bireysel hak ve özgürlüklerin gerektiği gibi kullanılamaması, hukuka uygun bir devlet yönetiminin gerçekleştirilememesi, geri kalmışlıktan bir türlü kurtulamamak, sosyal adaleti sağlayamamak, iç ve dış güvenlik sorun-larını çözememek, uluslar arası alanda tarihsel olarak hak ettiği onurlu yere gelememek, gerek bireysel gerek toplumsal gelecek kay-gısını giderememek gibi pek çok nedenle, Türk halkı mevcut devlet yapısı ve anlayışının değiş-mesi konusunda getirilen önerilere çekimser kalmıştır. Bu çekimser kalışın nedeni, halkın olup bitenlerin tam olarak bilincinde olmasının engellenmiş, Türk aydını ulusal ve bireysel sorunlara yerli ve milli çözümler üretmek be-cerisini gösterememiş olmakla kalmamış, aynı zamanda kirli bilgi ve taraflı yayın politikası ile sunî gündem oluşturulmuş ve Türk halkının yanıltılması-nın sağlanmış olmasıdır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ulus devlet/üniter devlet yapısı bozularak federal bir sisteme geçilmesinin alt yapısı hazırlanmakta, buna yönelik yasal düzenlemeler hızla gerçekleştirilmektedir.

İnsan ömrü için uzun ama bir milletin tarihi bakımından henüz sekseninci yılını yeni doldur-duğu çok kısa bir sürede, Türkiye Cumhuriyeti'nin ulus devlet yapısı tasfiye edilme tehlikesi ile karşı karşıya bırakılmıştır. Yaşadığımız dönem, Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan bu yana hiç yaşamadığı ölçüde ağır bir bunalım dö-ne-midir. Öyle ki, dünyada örneği görülmemiş bir bağımsızlık savaşı ile kazanılan vatan toprakları üzerinde kurduğumuz Türkiye Cumhuriyeti devleti çatırdamaktadır.

Devletimizin kurucu anlaşması olan vatan topraklarının uluslararası hukuk bakımından tescilini yaptırtarak tapusunu aldığımız Lozan Anlaşması, etnik guruplardan azınlık yaratılması amacıyla yeniden tartışmaya açılmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti devletinin, ulus devlet/üniter devlet yapısı bozu-larak federal bir sisteme geçilmesinin alt yapısı hazırlanmakta, buna yönelik yasal düzenlemeler hızla gerçekleştirilmektedir. Yaşadığımız süreçte; devleti kuran milletin Türk milleti olma özelliği değiştirilmek istenmekte, böylece millet bütünlüğümüzün de bozulması amaçlanmaktadır.

Bu makalede, Türkiye Cumhuriyeti'nin ulus devlet olarak tasfiye edil-mesine yol açabilecek tehlikeli sonuçları olabileceğini düşündüğümüz yasal düzenlemelerin genel olarak değerlendirilmesi yapılacak ve bir çerçeve çizilerek içinde bulunduğumuz durum analizi gerçekleştirilecektir.

II. TÜRK MİLLET VE DEVLET YAPISI

Türkiye Cumhuriyeti, gerek kuruluş felsefesi, gerekse başlangıçtan beri anayasal ilkelere yansıyan yapısı itibarıyla; "tek millet, tek ülke, tek bayrak, tek dil üzerine kurulu üniter (tekil) yapıda bir ulus devlettir". Ulus devletin nitelikleri ise, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk devleti olmasıdır. Nitekim Anayasanın Cumhuriyetin niteliklerini düzenleyen 2. maddesinde, "...başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devleti..." olduğu hükme bağlanmıştır.

"Tek millet", hiç bir kuşkuyla yer bırakmayacak nitelikte ve kesin olarak "Türk Milleti"dir. Kuşkusuz burada kast olunan "millet"; sosyolojik anlamda, samimî olarak hissetme ve bu hissedişin gereklerine uygun davranmaya dayanan bir ulus anlayışıdır.

Ulus devlet, millet temeline dayanan devlettir. Yani ulus devletin beşeri unsurunu millet oluşturur, etnik ya da dini cemaat veya sınıf oluşturmaz. Ulus devleti oluşturan yurttaşların sosyolojik adı millet ve siyasî organizasyonu da devlettir. Yurttaşlık, millet olmanın ön koşulu ve temel dayanağıdır. Bu anlamda millet anlayışı, üniter devlet olmanın vazgeçilmez koşuludur. Ulus Devlet-Üniter Devlet olarak bu iki kurum, biri olmazsa diğerinin var olamayacağı ve yaşayamayacağı iki temel değerdir. Türkiye Cumhuriyeti de hem ulus hem de üniter devlet yapısı üzerine kurulmuştur.

Ulus/üniter devlet olarak, bu iki kavram biri olmazsa diğerinin var olamayacağı iki temel değerdir.

Devletin unsurları bakımından ulus devlet; fizikî (ülke), beşeri (halk), siyasî ve hukukî (egemenlik ve bağımsızlık) unsurları ile milli olan devlettir. Milli ülke, bir milletin ve onun siyasal ifadesi olan devletin, üzerinde hak sahibi olduğu yani egemenliğini icra ettiği toprak parçasıdır, başka bir deyişle vatandır. Bir milletin vatani bölünmez bir bütün teşkil eder³. Bu bütünlük bozulduğunda, devletin milli vasfından da söz edilemez. Beşeri un-

³ Nitekim, 1982 anayasasının başlangıç bölümünün en başında "Türk Vatanı ve Milletinin ebedi varlığını ve Yüce Türk Devletinin bölünmez bütünlüğünü belirleyen..." ibaresine yer verilmiştir.

⁴ 1924 Anayasanın 88.maddesinde; "Türkiye ahalisinde din ve ırk farkı olmaksızın vatandaşlık itibarıyla Türk ıtlak olunur" denilmiştir. Bu maddenin gerekçesi şöyledir; "Bu madde Türk sıfatı resmîyesini muarrefür... Devletimiz bir devleti millidir... Devlet Türk'ten başka bir millet tanımaz. Memleket dahilinde hukuku mütesavîyeyi haiz başka ırktan gelme kimseler bulunduğundan, bunların ırki mübayenetlerini manî milliyet tanımak caiz olmaz. Keza hürriyeti vicdan musaddak olduğundan, ihtilafî din de manî milliyet addedilmiştir."

surun milli olması, devletin sosyolojik temelini bir milletin oluşturması demektir.

1924 Anayasasında da belirtildiği gibi⁴, bir milli devlet içerisinde farklı ırklardan ve farklı dinlerden insanlar da mevcut olabilir. Bunlar, milli devletin kanun önünde eşit haklara sahip yurttaşlarıdır ve o devletin resmi yurttaşlık ismini taşırlar. Meselâ Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yurttaşı olan Arnavut (ya da Arap, Ermeni, Rum, Kürt, Çerkez, Gürcü) asıllı bir kimse, Türk yurttaşı olarak adlandırılır, yani yurttaşlık ismi Türk'tür. Yine Anayasanın 66. maddesine göre gayrimüslim azınlıklar da (Rum, Ermeni ve Yahudi), Türkiye Cumhuriyetine vatandaşlık bağı ile bağlı olmak Türk olmanın ölçütü olarak kabul edilmiş bulunduğundan, vatandaş olma koşulu ile Türk'türler. Cumhuriyet kendi insanını hiçbir dönemde etnik farklılığı sebebiyle sosyal ve siyasî hayatından dışlamamıştır.

Türk kimliği “ırk” kavramı üzerine değil,
“millet/ulus” kavramı üzerine kuruludur.

Türk kimliği “ırk” kavramı üzerine değil, “millet/ulus” kavramı üzerine kuruludur. Cumhuriyetin kuruluşunda rejime kimlik kazandıran ve anlam yükleyen aydınlardan biri olan Atatürk'te bu bilinçle hareket ederek “Ne mutlu Türk olana” yerine “Ne mutlu Türküm diyene” ifadesi ile çıkış noktasını göstermiştir. Dolayısıyla

Cumhuriyet'i kuranların kafalarındaki millet kavramı, bu ülkenin yurttaşlarının hiçbir ayırım yapılmadan bütünüdür ve söz konusu olan bu millet, egemenliğin yegâne sahibidir.

Türk kimliği yerine, “Türkiyelilik” adıyla yeni bir kimlik ihdas etmeye çalışmak, yeni Türk Devletini ve Cumhuriyeti kuran “Kuva-yı Milliye Ruhu”nu reddetmek anlamına gelir. Bugün Türkiye'de soy ve kültür bakımından çatısı altında toplanılacak bir ve tek kimlik olarak Türk kimliği ve bu kimliğe bağlı bir siyasî yapılanma yani Türkiye Cumhuriyeti Devleti mevcuttur.

1924 Anayasasının 2.maddesinde (5.2.1937 tarih ve 3115 sayılı Kanunla) yapılan değişiklik ile, Cumhuriyetin temel nitelikleri arasına 'milliyetçilik' ilkesi eklenmiştir. 1961 Anayasası hazırlanırken, bu ilke üzerinde yapılan uzun tartışmalardan sonra "milli" tabiri kabul edilmiş, ancak Anayasanın başlangıç hükümlerinde "Türk milliyetçiliği" ibaresi yer almıştır. 1982 Anayasasını hazırlayanlar ise “Atatürk milliyetçiliği” tabirini tercih etmişlerdir. Farklı terimlerle ifade edilmiş olsa da, devletimizin kuruluş felsefesinin temelini oluşturan ulus devlet kavramının, Anayasalarımızın tümünde ve hem de "değişmez kural" biçiminde yer aldığı bir gerçektir.

Anayasa Mahkemesi çeşitli kararlarında, antlaşmalar ile tanınmış azınlıklar dışında azınlık tanınmasının, “Anayasamız ve kamu hukuku anlayışımız bakımından mümkün bulunmadığını” vurgulamıştır⁵.

1923 Lozan Antlaşması ile azınlıkların korunması anayasal ilke olarak ve tam bir eşitlik içinde kabul edilmiştir. Lozan Antlaşması ulusal azınlık yaklaşımını benimseyerek azınlık kavramını müslüman olmayan uyruklar ile sınırlandırılmıştır.

III. TÜRK ULUS DEVLETİNİN TASFİYE SÜRECİNE YÖNELİK YASAL DÜZENLEMELER

1. Kamu Yönetimi Reformu⁶

2004 yılının ilk günlerinde Kamu Yönetimi Reformu adı altında hazırlanarak ülkemizin gündemini oluşturan "Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun"⁷, Cumhurbaşkanı'nın veto dereği göndermesi sayesinde yasalaşamamıştı. Ancak Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kapatılmasına ilişkin Kanun, Bölge Ajansları Kanunu, Hizmet Birlikleri Kurulması Hakkında Kanun, Belediye Kanunu, Büyükşehir Belediyeleri Kanunu, Gelir İdaresi Kanunu, İl Özel İdaresi Kanunu gibi yasaların getiriliş amacı "Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun"un öngördüğü sistemin gerçekleştirilmesini sağlamaya yöneliktir.

Lozan Antlaşması ulusal azınlık yaklaşımını benimseyerek azınlık kavramını müslüman olmayan uyruklar ile sınırlandırılmıştır.

Kamu Yönetimi Reformunun amacı, Genel Gerekçesinde, küreselleşme sürecinin ortaya çıkardığı yeni döneme ve düzene uyma ve AB'ne uyum olarak belirtilmiştir.

Ayrıca, kamu hizmetlerinin amacını ve temel ilkelerini ortaya koymak, merkezî idare ve mahalli idareler reformu için gerekli hukukî alt yapıyı oluşturmak için merkezî idare ile mahalli idareler arasındaki iş bölümünü

⁵ Anayasa Mahkemesinin 10.7.1992 gün ve E. 1991/2, K.1991/1 sayılı kararı, 25 Ekim 1992 tarih ve 21386 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanmıştır.

⁶ ÖZKAN Gürsel, “Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı” Kamu Yönetimi Reformu mu? Ulus Devletin Tasfiyesi mi?, Kamu Hukuku Arşivi, Mart 2004, s. 68-97

⁷ Kamu Yönetimi Temel Kanunu'nun değerlendirilmesi üzerine daha geniş bilgi için bakınız. GÜLER Birgül Ayman, *Devlette Reform Yazıları*, Paragraf Yayınevi, Ankara 2005, s. 75-127

netleştirmek ve bu yolla tüm kamunun bu anlayışa göre yeniden yapılanmasının başlangıcının hedeflendiği açıklanmıştır.

Bu kapsamda, yerel ve yerinden yönetim birimlerinin güçlendirilmesi için bakanlıkların taşra teşkilatının ortadan kaldırılması, mahalli idârelerin operasyonel düzeyde esneklikleri ve kaynaklarının genişletilmesi ve merkezî idârenin görev ve fonksiyonlarının tadadi olarak saymak suretiyle sınırlandırılarak her türlü görev ve hizmetlerin mahalli idâreler tarafından yerine getirilmesi öngörülmekte; özelleştirme, sivilleşme ve yerelleşme şeklindeki kamu yönetiminde yaşanan yeni eğilimlerin desteklenmesi için merkezî yapılar yerine yerinden yönetim anlayışı hakim hale getirilmek istenmekte ve kamu hizmetinin piyasalaşması amaçlanmaktadır.

Yerelleşme, piyasalaşma ve uluslararası kurum ve kuruluşlarla çok uluslu şirketlere açık hale gelme sonucunu doğuracak reform paketi ile yapılmak istenenlere bakıldığında, Özetle;

- * Yerel asıl, merkez istisna haline getirilmekte,
- * Kamu hizmetleri piyasalaştırılmakta,
- * Kamu yararı ve kamu hizmeti kavramları ortadan kaldırılmakta,

Türkiye Cumhuriyeti'nin Ulus Devlet Olarak Tasfiye Süreci

* Devlet, özel sektör faaliyetlerinden tamamen çekilmek istenmektedir.

Bu durumda, kamu yönetiminin kuruluş ve işleyişinde egemen olan ilkelere şunlar olacaktır:

* Kamu hizmeti piyasa ilkelerine uygun verilecektir.⁸

* Kamu hizmetinden yararlanmada herkes eşittir, ama bu fırsat eşitliği amacı taşımamaktadır.

* Kamu yönetiminin faaliyet alanı, piyasa lehine yasaklamalar ile sınırlandırılmıştır.

* Hizmetlerde yerellik ilkesi benimsenmiştir.

* Yasallık ilkesine yeni ortak olarak standartlar sistemi getiril-mektedir.

Amaçlanan sistemin yasalaşması halinde ortaya çıkacak sonuçlar:

a. Yeni iktidar sahipleri kategorisi oluşacaktır

Ülkemizdeki belli siyasî ve entellektüel kadrolar (bir takım ikinci cumhuriyetçiler, liberaller, yurtdışı kuruluşlar özellikle AB lobicileri ile etnik ve dinsel radikaller /mikro milliyetçiler), Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısını yerel demokrasiyi geliştirmek, karar merkezlerini yurttaşa yakınlaştırmak yolunda övülecek bir siyasî/idarî reform olarak görmekte ve şu üç özlemi ileri sürmektedirler:

* Siyasî/idarî plânda devletin rolünü etkisizleştirme,

* Katılımcı demokrasiye doğru bir adım daha atma,

* Karar merkezlerini yurttaşa yakınlaştırma.

Bu anlamda, yerel yönetimler reformuna ilişkin anlayışın ana çizgileri ise şunlardır:

* Yerel yönetimler üzerindeki her türlü vesayet kaldırılması, (yerel yönetimlerin işlemleri üzerindeki hiyerarşik idarî denetim, teknik vesayet gibi)

* Her birimin kendi icra organına sahip olması ve vali veya kaymakamın sadece devletin temsilcisi olması,

* Devlet tarafından ya da devletle yerel yönetimlerin birlikte kullandıkları yetkilerin, yerel yönetimlere terk edilmesi,

* Benzer bir kamusal faaliyetin farklı kademelere göre ayrı yönetimler

⁸ Yeni yönetim anlayışı ve uygulaması, 'piyasaya saygılıdır ve mümkün olduğu ölçüde piyasa araçlarını kullanır.' Genel Gerekçe, Tasarı, s.71

arasında paylaştırılması, (örneğin karayollarında otoyolların ve ulusal yolların merkezi yönetime, il yollarının il yönetimine, belediye yollarının belediye yönetimine bırakılması)

* Merkezi yönetimin kullandığı bina, araç, gereç, personelin ayrılarak, yerel yönetimlere devri.

Bu anlayış ile en köklü yetkiler yerel yönetimlere devredilmektedir. Ancak bu yetki ve görev devrinin beklenmeyen sonuçları ortaya çıkacaktır. Böylece Devlet yerel düzeyde sarsılacak, yeni bir iktidar sahipleri kategorisi oluşacaktır.

Yerel yönetimlerin yeni patronlarının bir diğer ilgi alanı da dış ilişkiler olacaktır. O zamana kadar sadece devletin tekelinde olan dış ilişkiler alanında da, yerel yöneticiler faaliyette bulunmaya başlayacaklardır. Ulusal sınırları aşacak ölçüde belki de ulusal çıkarlara aykırı bile olabilecek aşırı iş birliklerine girişilebilecektir.

Ayrıca seçilmiş birinin karar alma anlayışı, atanmış kamu görevlisininkinden farklı olacaktır. Genel çıkar/kamu yararı anlayışları farklılaşacak, kamu hizmeti kavramı bile yavaş yavaş "sizin için yatırım yapıyorum" türünden bir mesaj içinde eriyecektir.

Bu durumun en önemli sonuçlarından biri de, çevre konusunda ortaya çıkacaktır. Gayrimenkul sahiplerinin baskısı altında, istihdamı geliştirme çabasında, vergi gelirlerini arttırma endişesi içinde birçok belediye başkanı çevreden fedakârlık etmeye hazır olacaktır.

Belli bir siyasî partinin üyesi olarak yerel yönetim görevlerine seçildikten sonra o siyasî partilerden "bağımsızlaşan" hatta bir sonraki seçimler öncesinde parti değiştiren, ya da parti kuran yerel yöneticiler eklenirse feodalizme geçiş eğiliminin başka yerlerde de ortaya çıkabileceğini görmek, keramet sahibi olmayı gerektirmemektedir.

b. Valilerin seçimle iş başına getirilmesi gerekecektir

Başkanlık sisteminin yararları ve sakıncalarının tartışılması ayrı bir konu olmakla birlikte, öngörüldüğü biçimde yerel yönetimlere (il, belediye, köy) bu denli önemli yetki ve kaynak aktarımı sonucunda illerin başında bulunan atanmış kişiler olarak Valilerin, kullandığı yetkilerin ve yaptığı görevlerin önemi nedeniyle tartışmanın eksenine oturması kaçınılmaz olacaktır. Bu kadar geniş yetkileri ve etkili görevleri atanmış bir kişi olarak valinin yönetmesinin demokratik olmayacağı tartışması yapılacak, önümüzdeki dönemde bunun seçilmiş kişiler tarafından yerine getirilmesinin daha demokratik olacağı ileri sürülecektir.

Ve sonraki adım olarak valilerin seçimle iş başına getirilmesi gerekliliği yüksek perdeden seslendirilerek yoğun bir kamu oyu baskısı oluşturulacak ve bu reforma rağmen beklenen iyileşmenin gerçekleşmemesinin nedeninin, bu tür görev ve yetkilerin tümünün seçilmiş kişilere bırakılmamış olması öne sürülerek bu süreç ülkemizin gündemi haline gelecektir⁹.

Bir yandan da, yerel yönetimlere aktarılan bunca görev ve yetkinin kullanılması, bu yönetimlerin bağlı olduğu İçişleri Bakanlığını Parlamenter sistemde öngörülme-yen ölçüde neredeyse Başbakana eş olacak kadar önemli ve etkili yapacak, Valiler üzerindeki yetkisi nedeniyle **İçişleri Bakanının âdeta bir süper bakan olarak öne çıkmasına yol açacaktır**. Bu sonuçta Valilerin seçimle belirlenmesi gerekliliğini haklı gösterecek bir neden olarak ileri sürülecektir.

Bunun alt yapısı başka bir biçimde de olsa yasalaşmış bulunmaktadır. Nitekim, 24 Aralık 2003 günlü Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren **Kamu malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun** merkez dışı birimlere ödenek göndermeyi düzenleyen 22. maddesinde, "merkezî yönetim kapsamındaki kamu idârelerinde ödenek gönderilmesine ilişkin usul ve esasları belir-lemeye Maliye Bakanı yetkilidir" hükmünün kamu idârelerinin merkez dışı birimlere ödenek göndermesinde Maliye Bakanının yetkili kılınmış olması nedeniyle **Maliye Bakanı süper bakan haline gelmiştir**.

Valilerin seçimle belirlenmesinin doğal sonucu ise, ülkemizin eyalet sistemine geçişinin tescili olacaktır.

Valilerin seçimle belirlenmesinin doğal sonucu ise ülkemizin eyalet sistemine geçişinin tescili olacaktır. Bundan sonraki aşamada ise, hiç kuşkusuz, Ankara'dan taşraya önemli yetkilerin devri zorunlu hale gelecek ve Başkanlık Sistemi'nin kurulması kaçınılmaz olacaktır.

c. Mikro milliyetçilikler artacak ve Etnik guruplardan azınlık yaratılacaktır.

Toplumumuzdaki aşiret, mezhep, tarikat, cemaat, hemşehri, aynı okullu olmak, aynı meslekten olmak, aynı etnik kökene sahip bulunmak gibi belirgin alt kimlik unsurlarının; Tasarı ile getirilmek istenen yerelleşme uygulaması sonucunda, yerel yöneticilerin ulusal birlik ve bütünlüğün ya da

⁹ Nitekim, 12.01. 2007 tarihinde Kanal Türk televizyonunda yayınlanan Ceviz Kabuğu programına telefonla katılan DTP yöneticisi Sedat Yurttaş 'Valilerin seçimle belirlenmesi' talebini açıkça ortaya koymuştur.

kamusal çıkar için değil kendi kültürel/siyasi amaçları için tavır ve tutum içine girecekleri açıktır.

Mahalli idarelerin kendi stratejileri, amaç ve hedeflerinin, idarenin bütünlüğü/kalkınma plânı ilke ve hedefi ile nasıl uyum içinde yürütecekleri, bunun mümkün olup olamayacağı belirsizdir. Uygulamada muhtemelen kendi strateji ve amaçları doğrultusunda hizmet götürme ile sonuçlanacak olan bu durum ciddi bir sakınca oluşturacaktır.

Eğitimin yerelleşmesi¹⁰ durumunda ise sosyolojik grup dayanışması yolu ile gurup amaçları öne çıkacak, hemşehrilik bilinci yoğunlaşacak ve ulus /millet olma projesi bitmekle kalmayacak, ülkenin de parçalanmasına giden yol açılacaktır. **Pontusçuluk, Kürtçülük, Gürcücülük, Çerkezcilik, Lazcılık** vb. anlatılıp, öğretilecek, oluşturulacak alt kimlik bilinci ile tarikat ve aşiret yapılanmaları güç kazanacak böylece öncelikler değişecek ve gurup psikolojisi alt kimlik unsurlarını öne çıkararak ulusal amaçlar bir tarafa

Eğitimin yerelleşmesi durumunda ise sosyolojik grup dayanışması yolu ile gurup amaçları öne çıkacak, hemşehrilik bilinci yoğunlaşacak ve ulus /millet olma projesi bitmekle kalmayacak, ülkenin de parçalanmasına giden yol açılacaktır.

bırakılacak, **siyasal anlamda milleti parçalamaya yönelik güçlere ortam hazırlanarak** yerel kimlikler bütünden ayrışacaktır. Sonuçta, sosyolojik olarak millet parçalanacak ve 81 ilde ayrı eğitim algılaması/zihniyetinin ortaya çıkması kaçınılmaz olacaktır.

Yine personelin merkezi sınavla da olsa istihdamının yerel yönetimler tarafından seçilecek olması bir çok nedenle yöresel ve yerel kişilerin istihdamını getirecek, nakil ve atama(tayin) kalkacaktır. Böylece yerelin öne çıkması/yerel çıkarları öne çıkararak, ulusal çıkarları balalayacaktır.

d. Yerel yönetim birimleri arasında yeni bağımlılık ilişkileri ortaya çıkacaktır

Yine yerelleşme ile, kişisel bağımlılık ilişkileri yerel yönetim birimleri arasında kurulan bağımlılık ilişkileri ile paralel olarak doğup gelişecektir. Şöyle ki, yerel yönetimlerin, sahip oldukları teknik ve parasal kaynaklar yönünden kategorilere ayrılmaları kaçınılmaz olacak ve merkezi yönetimin

¹⁰ Tasarının ilk şeklinde eğitimin de yerelleştirilmesi önerilmiş, ancak çok isabetli ve doğru bir tercihle Tasarının son şeklinde bundan vazgeçilmiştir. Ancak önümüzdeki süreçte tekrar metne konularak yasalaşmayacağına güvencesi yoktur.

vesayetinden kurtulan güçlü yerel yönetimler, daha üstü örtülü ama en az o kadar etkin, yeni vesayet ilişkileri kurmakta kullanacaktır.

Bu durum özellikle küçük belediyeleri etkileri altına alan il yönetimlerinde görülecektir. Büyük yetkilere kavuşan küçük yerel yönetimler; teknik ve parasal yetersizlikleri nedeniyle bu yetkileri kullanamayacak, kendilerine hizmet sunacak kuruluşların yardımına muhtaç hale gelecekleridir.

İşte bu noktada birçok il yönetimi, belediyelere yol, şehircilik, yenileştirme konularında ya doğrudan kendi servislerinin ya da kendilerine yukarıda sözü edilen vesayet ilişkileriyle bağlı özel statüdeki teknik şirketlerin yardımını talep edecektir. İstenen yardımın verilmesinin, işin bu şirketlere verilmesi koşuluna bağlanacağı şimdiden görülür gibidir.

Böylece bir üst yerel yönetim kademesi o belediyelerde daha ileride alınacak kararları da belirleyecek kararların alınmasında etkili hale gelmiş olacaktır.

* Yerel yönetimler genel yetkili olunca izin makamı da kendisi olacağından, yerel yönetimler merkezden bağımsızlaştığı ölçüde Devleti de aşan uluslar arası alana girebilecek ve ulusal politikaların tersine yabancı kurum ve kuruluşlarla ilişki kurmaya yönelebilecektir.

* Yeni yetki alanları talep edilecek ve ülkedeki alt kimlik unsurlarının talepleri doğrultusunda insan hak ve özgürlüklerinin gereği imiş gibi belli kültürel araştırma enstitüsü adı altında etnik ırkçı hareketlerin gelişmesinin ve sonuçta farklı taleplerle Devletin karşısına çıkılmasının yolu açılacaktır.

* Kanunlarla verilmeyen bir takım yetkilerin kullanılması yolu ile de yerel anlamda örneğin bölge tarihi araştırma enstitüsü adı altında ulusal ve üniter devletin temeline dinamit koyulabilecektir.

e. Gelişmemiş bölgelerin, kalkınması imkânsız hale gelecektir

Yerelleşme, teknik ve parasal imkânları geniş olan yerel yönetimlerle bu tür imkânı bulunmayan yerel yönetimler arasında bir ayırım yaratacaktır.

İmkân sahibi yerel yönetimler özellikle İstanbul, Ankara, İzmir gibi

Eğitimin yerelleşmesi durumunda ise sosyolojik grup dayanışması yo-lu ile gurup amaçları öne çıkacak, hemşehrilik bilinci yoğunlaşacak ve ulus /millet olma projesi bitmekle kalmayacak, ülkenin de parçalanmasına giden yol açılacaktır.

büyük iller sorumluluklarının da ötesine gidebilirken, güçsüz olan yerel yönetimler Hakkâri, Ardahan, Şırnak gibi asgari hizmetler için bile dış yardıma ihtiyaç duyacak, böylece yeni bağımlılık ilişkileri ortaya çıkacaktır.

Yine sağlık ve bayındırlık hizmetlerinin yerel yönetimlere devredilmesi, geri kalmış bölgeler aleyhine sonuç doğuracaktır. Bunun nedeni ise nitelikli iş gücünün büyük kentleri ve bol paralı yerleri seçmesi sonucu doğacak, para vermeyen illere, kalitesiz personel yüksek paralarla gidecektir. Uzun vadede geri kalmış bölgelerin kalkınması imkânsız hale gelecek ve bölgeler arası kalkınmışlık problemi, bölgesel düzeyde çatışmaya varacak sakıncalara yol açacaktır.

f. Yerel seçilmişler siyasî partiler içinde derebeylikler oluşturacaktır

Yerelleşme ile ortaya çıkacak bir başka sonuç ta, yerel seçilmişlerin siyasî partiler içinde derebeylikler oluşturmaları olacaktır. Artık ulusal yaşamda, parlamenterlik görevine kıyasla daha büyük bir önem kazanan bu önemli yerel görevlerin başında bulunmak, bu kişilere, görev ve yetki-lerinden başka siyasî tutum ve tavırlarını da özerkleştirme olanağı verecektir. Kullandıkları yeni yetkiler ve yönettikleri birimlerin hacimli bütçeleri sayesinde kendi imajlarını yüceltecek ya da partilerine gerçekte ihtiyaç duymayacak ölçüde bir seçim kampanyasını yürütecek birtakım harcamalar yapabilme imkânına kavuşacaklardır.

Bunun doğal sonucu olarak önceden bir seçilmiş kişinin, bağlı olduğu partinin ulusal organlarının desteğini almaksızın bir seçime katılamazken, yeni yöneticiler ise kendi düzeylerinde bu imkânlara sahip olmaktan başka partilerine bile bu açıdan yardım eder hale gelecektir.

Böylesine güçlü yerel yönetimlerin seçilmiş başkanlarının demokrasinin vazgeçilmez unsurları olarak siyasî partilerin oluşturduğu **parlamenter sistemin işleyişini çevirmek te kaçınılmaz olacaktır.** Şöyle ki, yerel etkili güç odaklarının milletvekilliği adaylığı dahil kimlerin milletvekili olarak seçilmesi gerektiğini belirleyecek, siyasî partiler de buna boyun eğmek zorunda kalacak ve bu belirleme parlamentonun oluşumunu önemli oranda etkileyecektir.

Anayasanın 80. maddesinde milletin temsilini düzenlenen, "Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri, seçildikleri bölgeyi veya kendilerini seçenleri değil, bütün milleti temsil ederler" hükmü bulunmaktadır.

Belirtildiği gibi yerelleşme ile, milli egemenliğin kullanılmasında milletvekilleri kendilerini seçtiren yerel yöneticilere karşı -halka karşı değil- sorumluluk duyacak ve tüm milletin milletvekilliğini yapamayacaktır. Ayrıca parti disiplini bozulacak ve hükümet olma ya da yasa çıkarma süreci zorlaşacak, bunun sonucunda parlamenter sistemin yetersizliği tartışmaları yoğunlaşarak artacaktır. Böylece Başkanlık Sistemine geçiş zorunlu hale gelecektir.

g. Daha fazla yolsuzluk, iltimas ve kayırmacılık olacaktır

Yine güçlü yerel yönetim uygulaması, yerel yönetimlerin yaygın kuruluşlar olmaları nedeniyle kontrol ve disiplin zayıflayacağından, özellikle ülkemiz bakımından merkezî yönetimden daha fazla yolsuzluk, iltimas, kayırmacılık gibi olumsuzlukların artması da kaçınılmaz olacaktır.

Yerelleşme genel bir karmaşaya sebep olacak alt kimlik unsur-larının öne çıkarılması ile bir milli kimlik bunalımı doğuracaktır. Yine yerelleşme, yerel demokrasinin değil yerel iktidarın güçlenmesi sonucunu getirecektir.

h. Verimsiz ve gereksiz yatırımlar yapılacak, ölçek sorunu yaşanacaktır

Yerel yönetimlerin küçük yapılarda olmaları ve bu nedenle yeterli uzman çalıştıramamaları sebebi ile uzmanlık isteyen konularda, verimsiz ve gereksiz yatırımlar söz konusu olabilecek, büyük sermaye isteyen yatırımlar için gerekli finans ve beyin gücünün tedarikinde önemli sıkıntılar yaşanabilecektir.

Yerel yönetimlerce yapılan yatırımlarda ölçek sorunu da yaşanacak, yapılan kimi yatırımların kapasitesi çok daha yüksek olmasına rağmen, hizmet verilecek alan ve nüfusun yeterliliği kapasite kullanım düşüklüğüne yol açabilecektir.

Özetle, yerelleşme genel bir karmaşaya sebep olacak alt kimlik unsurlarının öne çıkarılması ile bir **milli kimlik bunalımı** doğuracaktır. Yine yerelleşme, **yerel demokrasinin değil yerel iktidarın güçlenmesi sonucunu getirecektir.**

2. Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Sözleşmeleri (İkiz Sözleşmeler)¹¹

Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşmenin Uygun Bulunduğuna İlişkin 4.6.2003 gün ve 4867 sayılı Kanun ile Medenî ve Siyasî Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşmenin Uygun Bulunduğuna İlişkin 4.6.2003 gün ve 4868 sayılı Kanun 2003 yılında yürürlüğe girmiştir.

1.3.2006 gün ve 5468 sayılı Medenî ve Siyasî Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşmeye Ek İhtiyari Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun da 16.3.2006 tarihinde kabul edilmiştir.

Lozan Antlaşmasında, azınlıklar tanıma esasına göre tespit edilmiş iken, BM Sözleşmeleri ve AB'nin ülkemizden talep ettiği azınlık anlayışı "hissetme" esasına dayanmaktadır.

Lozan Antlaşmasında, azınlıklar¹² tanıma esasına göre tespit edilmiş iken, BM Sözleşmeleri ve AB'nin ülkemizden talep ettiği azınlık anlayışı "hissetme" esasına dayanmaktadır.

Medeni ve Siyasî Haklar Sözleşmesinin 27. maddesi, "ulusal azınlıklar" kavramını kullanan ve ilgili devlet içerisinde eski bir geçmişe sahip olan ve mensuplarının o devletin vatandaşı olması gereken yerleşik grupları korumakla sınırlı diğer bazı sözleşmelerle karşılaştırıldığında, azınlıklara ve azınlık haklarına yönelik geniş bir anlayışı temsil etmekte, "etnik, dilsel ve dinsel

azınlıklardan" bahsetmekte ve yeni ve hatta söz konusu ülkede geçici olan gruplara dahi uygulanmaktadır.

Bütün halkların kendi kaderini tayin hakkı, "bütün halklara" tanınmış bir hak olması dolayısıyla gerçek anlamda kolektif niteliğe sahip bir insan hakkıdır ve İnsan Hakları Komitesi'nin yorumuna göre, İhtiyari Protokol kapsamında bireysel şikâyet konusuna edilemez¹³. Ancak, bütün halkların "si-

¹¹ 57'nci Hükümet döneminde 15 Ağustos 2000 günü Büyükelçi Volkan Vural, New York'ta Sözleşmelere Türkiye adına imza koydu ve 18 Ağustos 2000 günü de Sözleşmeler Bakanlar Kurulu'nda onaylandı. İkiz Sözleşmeler hakkında daha geniş bilgi için bakınız. ÖZKAN Gürsel, "İnsan Hakları Komitesine Bireysel Başvuru Hakkının Kabulü ve Uluslar Üstü Yargıcın Ulusal Yargıcın Yetkisini Sınırlamasının Sonuçları", Prof. Dr. Fikret EREN'e Armağan, Yetkin Yayınevi, Ankara 2006.

¹² Azınlığın anlamı, azınlık dili konusunda daha geniş bilgi için bakınız. ÖZKAN Gürsel, "Anayasa Değişiklikleri ve Resmi Dil Tartışmaları Üzerine Bir Değerlendirme", Kamu Hukuku Arşivi, Yıl: 4, Eylül 2001, s.42-54.

¹³ HANSKI Rajja- SCHEININ Martin (Çev. Defne ORHUN), "İnsan Hakları Komitesinin Emsal Kararları", İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 1. Baskı, İstanbul 2005, s.4

yasal statülerini özgürce kararlaştırma” hakkı kapsamında, sırasıyla egemenliğe¹⁴ yönelik bir dışsal boyut ve sonuç olarak, demokratik yönetim koşulunu düzenleyen 25. maddeyle ilişkilendirilebilecek yönetime ilişkin bir de içsel boyut bulunmaktadır. Bu bağlantı, İnsan Hakları Komitesi'nin sonuç gözlemlerinde de vurgulanmaktadır.

Belirtilmesi gerekir ki, her ne kadar İnsan Hakları Komitesi, İhtiyari Protokol usulünün, Sözleşmenin ihlâl edilmesi sonucunda mağdur olduğunu iddia eden "bireyler" tarafından başlatılabilmesi nedeniyle, gerçekten kolektif bir karaktere sahip olan "kendi kaderini tayin hakkının" İhtiyari Protokol kapsamında bir başvuruya konu edilemeyeceğini benimsemekte ise de, 'kendi kaderini tayin hakkının' bir azınlığa mensup olan kişilerin kendi kültürel haklarından yararlanma hakkını da içeren (27. madde) Sözleşme'nin diğer hükümlerinin yorumlanmasına etkili olabileceğini açıkça kabul etmiş bulunmaktadır. Yine Komite, 1. madde hükümlerini, başta 25., 26. ve 27. maddeler olmak üzere Sözleşme tarafından korunan diğer hakların yorumlanmasında da kullanmaktadır¹⁵.

Din özgürlüğü Sözleşme kapsamındaki mutlak haklardan birini oluşturmaktadır. Sözleşme'nin 2. maddesinin 1. fıkrasında ve 26. maddesinde yer alan ayrımcılık yasağı açıklanırken, yasaklanmış ayrımcılık temellerinden biri olarak din özellikle belirtilmektedir. Yine, 24. maddenin 1. fıkrasında yer alan çocuk hakları hükmünde de dine yönelik özel bir düzenleme yer almakta ayrıca, 27. madde de yer alan etnik, din ve dil bakımından azınlık mensuplarının, kendi guruplarının diğer üyeleri ile birlikte dinlerine inanma ve bu dine göre ibadet etme hakkının engellenemeyeceğine ilişkin azınlık hakları hükmü ile de daha öte bir koruma getirilmektedir.

Şöyle ki, “ibadet kavramı, inancı doğrudan ifade eden ayinsel ve merasim nitelikli davranışların yanı sıra, bu gibi davranışların ayrılmaz bir parçası olan, ibadet yerlerinin inşası, yerleşik ayin kalıplarının ve eşyalarının kullanılması, simgelerin sergilenmesi ve tatil ve dinlenme günlerine riayet edilmesi gibi unsurlarda dahil olmak üzere çeşitli uygulamaları kapsamaktadır. Dini yada inancı icra ve bunun icaplarını yerine getirme, yalnızca merasim nitelikli davranışları değil, ayırt edici kıyafetlerin giyilmesi yada başın örtülmesi, yaşamın belirli evreleriyle bağlantılı olan ayinlere katılım ve bir gurup ta-

¹⁴ Milli egemenlik ulusüstü hukuk konularında daha geniş bilgi için bakınız. ÖZKAN Gürsel, "Avrupa Birliği Hukuku ve Milli Egemenliğin Devri", Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Cumhuriyetimize 80. Yıl Armağanı, Cilt: 11, Sayı: 3-4, Yıl: 2003, s.229-265.

¹⁵ HANSKI - SCHEININ, s. 5669.

rafından geleneksel olarak kullanılan belirli bir dilin kullanımı gibi gelenekleri de kapsayabilir”¹⁶.

Komite, “Devlet okullarında dinlerin genel tarihi ve ahlâk gibi konularda eğitim verilmesine izin verildiğini belirtmekte, ancak belirli bir din ya da inanç konusunda devlet tarafından sunulan eğitim, velilerin ve vasilerin istekleri gözetilerek, herkes için muafiyet veya alternatif öngörmedikçe 18/4. maddeyle bağdaşmaz” demekte,¹⁷ askerlik hizmetinin vicdanen reddedilmesinin 18. madde kapsamındaki korumadan açıkça yararlandığını belirtmektedir¹⁸.

Protokole konulan beyan ve çekincelerin yetersiz olduğu, bu durumuyla yürürlüğe girmiş olması durumunda bile, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çok kısa bir süre içerisinde kuruluşunun ve demokrasisinin temelini oluşturan “laiklik” ilkesinin tehlikeye düşürüleceği açıktır

İnsan Hakları Komitesi 18. maddeyle ilgili olarak verdiği bir kararında, “din eğitimi için devlet bütçesi ayırmak gibi genel bir yükümlülük bulunmamasına karşın, bir devletin belirli bir din için böyle bir bütçe ayırmayı tercih etmesi halinde, diğer dinlerin mensuplarına karşı ayrımcılık yapamayacağını” kabul etmiştir¹⁹.

Protokole konulan beyan ve çekincelerin yetersiz olduğu, bu durumuyla yürürlüğe girmiş olması durumunda bile, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin çok kısa bir süre içerisinde kuruluşunun ve demokrasisinin temelini oluşturan “laiklik” ilkesinin tehlikeye düşürüleceği açıktır²⁰. Yine, Tevhidi Tedrisat (Eğitimin Birliği) Kanunu ve Anayasanın laiklik ve eğitim ile ilgili hükümleri konusunda, Sözleşme'nin 18. mad-

desine çekince konulmamış olması da yaşamsal önem taşımaktadır.

Anayasanın 174. maddesinde yer alan, “Anayasanın hiçbir hükmü, Türk toplumunu çağdaş uygarlık seviyesinin üstüne çıkarma ve Türkiye Cumhuriyetinin lâiklik niteliğini koruma amacını güden, aşağıda gösterilen”²¹

¹⁶ Sözleşme'nin 18. maddesinin 1. ve 3. fıkralarında düzenlenen kişinin dinini yada inancını ortaya koyması konusundaki Komite'nin Genel Yorumunun 4. paragrafı, HANSKI - SCHEININ, s.350.

¹⁷ Sözleşme'nin 18. maddesi hakkındaki Genel Yorumun 6. paragrafı, HANSKI - SCHEININ, s.353.

¹⁸ 18.maddenin askerlik hizmetinin vicdanen reddedilmesine de uygulanabilir olduğu, BRINKHOF HOLLANDA (Başvuru No: 4021990) ve WESTERMAN HOLLANDA (Başvuru No: 682/1996), HANSKI - SCHEININ, s.353.

¹⁹ HANSKI - SCHEININ, s.354

²⁰ KANADOĞLU Sabih, “Sessiz Devrimin Ayak Sesleri”, 9.3.2006 tarihli Cumhuriyet Gazetesi.

²¹ 1. 3 Mart 1340 tarihli ve 430 sayılı Tevhidi Tedrisat Kanunu; 2. 25 Teşrinisâni 1341 tarihli ve 671

nikâhlar kanunlaşması, Anayasamızın hükümleri ile kabul edildiği tarihte yürürlükte bulunmayan hükümlerle ilgili, Anayasaya aykırı olduğu belirtilen ve yorumlanamaz²² hükümlerin bazıları etkisiz hale getirilebilmeyeceği açıkça ortaya çıkacaktır.

3. Vakıflar Yasası²³

5555 sayılı Kanun olarak kabul edilip Cumhurbaşkanlığına vetosu sayesinde yasalaşmayan Vakıflar Kanunu, hem vakıf hukukunu hem de Vakıflar Genel Müdürlüğünü düzenlemektedir.

Hiçbir sınırlamaya tâbi olmaksızın vakıfların yurt içi ve dışı bağış alabilmelerine veya da örgütlenebilmelerine imkân sağlayan bu Yasa; bir yandan Türkiye Cumhuriyeti Devletini Lozan'da üstlendiklerinin ötesinde yükümlülükler altına sokmakta, öbür taraftan, sivil toplum görüntüsü altında çeşitli uluslar arası siyasal manipülasyonlar yapan yabancı fonların etkisine alabildiğine açık hale getirmektedir. Bu tür manipülasyonlar karşısında hukuk düzeni içerisinde yasal refleks verilebilmesi ve hatta rejimin kendini savunabilmesi imkânları bu yasayla hukuk sisteminin elinden tamamen alınmış olmaktadır.

Vakıfların şube açmaları konusunda Devletin hiçbir sınırlama yapamaması yasal güvenceye kavuşturulmaktadır. **Bir yandan yabancılara vakıf kurdurulma ve vakıfları yönetme imkânı yasal dayanağa kavuş-**

lu hiçbir sınırlamaya tâbi olmamasının vakıfların yurt içi ve dışı bağış alabilmelerine veya da örgütlenebilmelerine imkân sağlayan bu Yasa; bir yandan Türkiye Cumhuriyeti Devletini Lozan'da üstlendiklerinin ötesinde yükümlülükler altına sokmakta, öbür taraftan, sivil toplum görüntüsü altında çeşitli uluslar arası siyasal manipülasyonlar yapan yabancı fonların etkisine alabildiğine açık hale getirmektedir.

sayılı Şapka İktisâsı Hakkında Kanun; 3. 30 Teşrinisâni 1341 tarihli ve 677 sayılı Tekke ve Zaviyelerle Türbelerin Seddine ve Türbedarlıklar ile Bir Takım Unvanların Men ve İlgasına Dair Kanun; 4. 17 Şubat 1926 tarihli ve 743 sayılı Türk Kanunu Medenisiyle kabul edilen, evlenme akdinin evlendirme memuru önünde yapılacağına dair medenî nikâh esası ile aynı kanunun 110 uncu maddesi hükmü; 5. 20 Mayıs 1928 tarihli ve 1288 sayılı Beynelmül Erkamın Kabulü Hakkında Kanun; 6. 1 Teşrinisâni 1928 tarihli ve 1353 sayılı Türk Harflerinin Kabul ve Tatbiki Hakkında Kanun; 7. 26 Teşrinisâni 1934 tarihli ve 2590 sayılı Efendi, Bey, Paşa Gibi Lâkap ve Unvanların Kaldırıldığına Dair Kanun; 8. 3 Kânunuevvel 1934 tarihli ve 2596 sayılı Bazı Kisvelerin Giyilemeyeceğine Dair Kanun.

²² Daha geniş bilgi için bakınız. AKYILDIZ Ali, "Vakıflar Kanununun Getirdikleri ve Götürdükleri", Türk Hukuk Enstitüsü Dergisi, Kasım 2006, s.3-13.

turulurken, öbür taraftan da şube adı altında dernekler gibi sınırsız şube-temsilsilik açma imkânı sağlanması, Türkiye'yi tam bir din savaşları(tarikatlar ve misyoner örgütleri) ve idolojik savaş(idolojik derneklerin bir de vakıf adı altında örgütlenmeleri-idolojik temelli partilerin resmi parti örgütlerinin yanı sıra her mahalle ve hatta sokağa bir de vakıf şubesi adı altında birim açmaları suretiyle)alanı haline getirecek, bunun denetim altında tutulması da mümkün olamayacaktır.

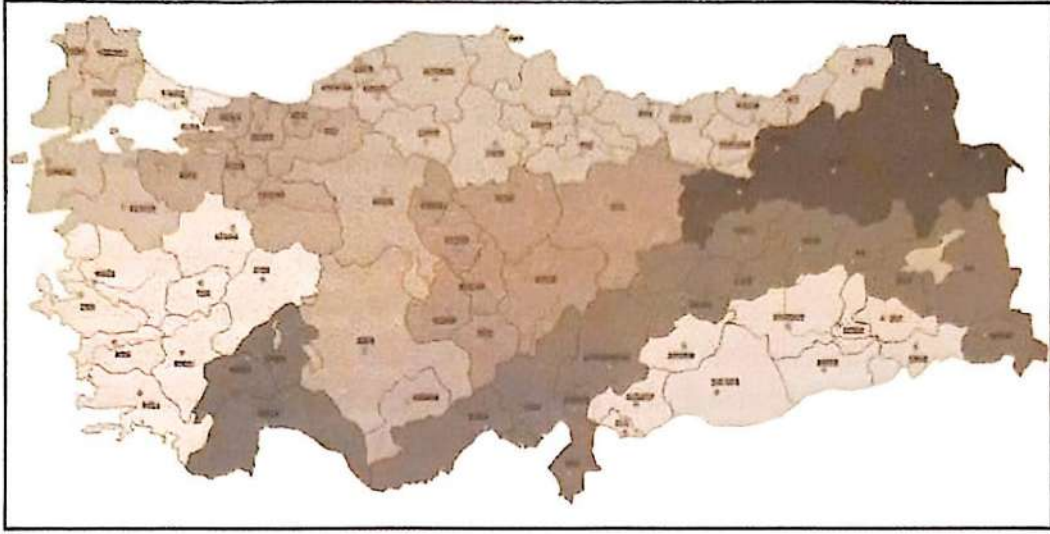
Çok yakın gelecekte bu düzenleme, kamu düzeni ve milli güvenlik açısından oldukça tehlikeli sonuçların doğmasını sağlayabilecektir. Bu hukuksal olanağı alabildiğine istismar edecek gruplar, her sokak başında “şube” ya da “temsilsilik” adı altında örgütlenerek, vakıf tüzel kişiliği görü-nümünde zararlı ve yıkıcı faaliyetlerini kolayca ve kontrolsüzce yürütebileceklerdir.

Yeni vakıf organlarında yabancıların yer alması, ancak bu kanunla yasal dayanağa kavuşmaktadır. Madde bu haliyle milli güvenlik ve kamu düzeni açısından risklere açıktır. Kaldı ki, sınırsız bağış alabilme olanağı getirildiğine göre, artık yabancıların vakıf yönetimlerinde fiilen görev alması da pek zorunluluk taşımaz.

Yine Yasa ile, Cemaat(azınlık) Vakıfları, diğer eski vakıflardan ayrılmakta, tamamen kayırmacı bir statüye kavuşturulmakta ve tıpkı devlet tüzel kişiliği gibi sona ermesi imkânsız hale getirilmektedir. Böylece, devlet içinde devlet oluşturulmaktadır. Mal edinmeleri bakımından hiçbir sınırlamaya tâbi olmamakta ve Yurt içi veya Uluslar arası yardım bakımından da hiçbir sınırlamaya tâbi olmaksızın yardım alabilmeleri imkânı getirilmekte; iktisadî işletme ve şirket kurabilmeleri de aynı şekilde mümkün hale getirilmektedir.

Lozan anlaşmasının kısıtlayıcı hükümleri fiilen anlamsızlaştırılmakta, sadece yurt içinden değil diasporanın da katılımıyla dünya çapında oluşacak cemaat örgütlenmesinin kaynağına dönüştürülmektedirler. Bunun, Türk Vatandaşı cemaat mensuplarının özlemlerini de aşan ve siyasal sonuçlara yönelecek çok kötü bir başlangıç teşkil edeceği açıktır.

Yabancıların Türkiye'de vakıf kurabileceklerinin söylenmesi, bunun görünüşte mütekabiliyet şartına bağlanmış olması, bu şekliyle hiç de uygun ve yeterli bir düzenleme değildir. Vakıf organında görev alabilecek olan yabancılar bakımından karşılıklılık şartı aranmamaktadır. Oysa, vakfı kuran dan çok, asıl onu yöneten önem taşımaktadır. Yabancıların vakıf yönetmeleri, yabancıların kurduğu vakıflara özgü bir düzenleme olmayıp; vakfın senedinde yer almak koşuluyla, yabancılar her türlü vakıfta yönetici olabileceklerdir.

Bu noktada özellikle vurgulanmalıdır ki, yasayla getirilen sınırsız yurt dışı bağış alma (25. madde) imkânı varken, yabancılar bakımından konacak her türlü sınırlamanın anlamsız olacağı tartışmasızdır²³.

4. Bölge Kalkınma Ajansları Yasası²⁴

Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanun, 5449 sayılı olarak 25/01/2006 tarihinde kabul edilerek, 08/02/2006 gün ve 26074 sayılı Resmi Gazetede yayınlanmış bulunmaktadır.

22 Eylül 2002 tarihli Bakanlar Kurulu kararında, bölgelerin sosyo-ekonomik analizlerinin yapılması, bölgesel politikaların belirlenmesi ve AB Bölgesel İstatistik Sistemi ile karşılaştırılabilir veri tabanı oluşturulması amacıyla ülke genelinde üç düzeyde istatistikî bölge birimleri oluşturulmuştur.(NUTS projesi olarak da bilinmektedir.)

Bu sınıflandırma da Düzey 3 kapsamındaki istatistikî bölge birimleri 81 adet olup il düzeyindedir. Her il istatistikî bölge birimini tanımlamakta, Düzey 2 istatistikî bölge birimi Düzey 3 kapsamındaki komşu illerin

²³ AKYILDIZ, s.11

²⁴ Bu konuda daha geniş bilgi için bakınız. KUMRAL Neşe, "Bölgesel Gelişme Politikası Aracı Olarak Ekonomik Kalkınma Ajansları ve Girişimciliğin Teşviki", Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Anabilim dalı Doktora Tezi, İzmir 1993; YILDIRIM Ramazan, "İdare Hukuku Açısından Bölge Kalkınması ve GAP Modeli", İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Bölümü Doktora Tezi, İstanbul 1995; BİRBEN Feriha, "Bölgesel Gelişimde Kalkınma Ajanslarının Rolü, Etkileri ve Türkiye Uygulaması", Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İktisat Ana Bilim Dalı, Trabzon, 1997; TURAN Menaf, "Bölge kalkınma Ajansları Nedir, Ne Değildir?", Paragraf Yayınevi, Ankara 2005.

gruplandırılması sonucu tanımlanmış olup 26 adettir. Düzey 1 istatistikî bölge birimi ise Düzey 2 istatistikî bölge biriminin gruplandırılması sonucu tanımlanmış olup 12 adettir. Bölgesel kalkınma ajansları bu sınıflandırmada merkezleri de belirtilmiş olan Düzey 2 kademesinde 26 ayrı bölgede kurulacak birimlerdir.

Kamu yönetimi reformu çerçevesinde bölgesel kalkınma ajansları, mevcut yönetim yapısında varolmayan yeni bir kademe olarak yaratılan kamusal yada yarı kamusal bir özellik taşıyan, özel kanun ve tüzüklerle kurulmuş ve bölgedeki şirket, sivil toplum kuruluşu ve yerel otoritelerle işbirliğini hedefleyen kuruluşlar olarak Nisan 2003 "Kamu Yönetimi Temel Kanun Tasarısı Taslağı"nın 25. maddesiyle düzenlenmek istenmişti. Ancak Kamu Yönetimi Temel Kanunu yasalaşamayınca ayrı bir kanun olarak yasalaştırılması yolu tercih edilmiştir.

Bölge kalkınması sorununun küreselleşen dünyaya uygun bir yönetim üslubu geliştirmeyi hedefleyen ve merkezi yönetimin ağırlıkta olduğu "yönetişim" anlayışına yöneleceği görülmektedir²⁵. Bölge Yönetişimi olarak da ifade edebileceğimiz ve işlevleri ile farklı ülke örnekleri dikkate alındığında büyük ölçüde **federatif** kurumsal yapının oluşturulmasında da önemli bir adım olarak görülen bölgesel kalkınma ajanslarının amaç olarak devletin "düzenleyici" fonksiyonunun güçlendirilmesine hizmet edeceği açıktır.

Özellikle yapısal uyum politikaları ile birlikte artık devlet sosyal devlet anlayışını terk etmekte IMF, Dünya Bankası gibi uluslar üstü merkezlere bağlı bir alt düzenleyici rolünü üstlenmektedir. Bu anlamda mevcut yasa, özellikleri itibariyle sosyal devletten düzenleyici devlete geçişi meşrulaştırıcı bir nitelik taşımaktadır. Yasaya göre, kalkınma ajansları, merkezi hükümetten bağımsız bir idarî yapıda sınırları çizilmiş bir bölgenin sosyo-ekonomik koşullarını geliştirme amacına yöneliktir.

Kalkınma ajanslarının esas varlık nedenleri; bölgesel stratejilerin uygulanması, yerel ve bölgesel girişimciliği destekleme, alt yapı hizmetlerinin sunulmasına yardımcı olma ve özel sektörün yakın geleceği için yerel-bölgesel çözümler araştırmak ve bölgesel talepleri karşılayacak yeni ürün ve hizmet üretimi için finansal güvenceler ve çözümler aramak şeklinde özetlenmektedir²⁶.

26 kalkınma ajansının da kurulması halinde, kullanabilecekleri toplam kamu kaynağının yıllık yaklaşık 666 milyon YTL olacağı tahmin edilmekte-

²⁵ Tanık ŞENGÜL, "AKP'nin Kamu Yönetimi Reformu", Cumhuriyet, 05.11.2003, s.9.

²⁶ <http://www.mtso.org.tr/haberler>

dir. Bunun yüzde 68'inin (450 milyon YTL) genel bütçe vergi gelirlerinden yapılacak transferle, yüzde 19'unun (127 milyon YTL) belediyelerden, yüzde 13'ünün de (89 milyon YTL) il özel idarelerinden sağlanması öngörülmektedir.

Kalkınma ajanslarının gerçekte "bölge idaresi"²⁷ olduğu dikkate alınır, kurulması amaçlanan 26 ayrı bölgenin, giderek daha hızlı ve yoğun biçimde Ankara'dan uzaklaştırılıp, Brüksel'e bağlanacağını söylemek yanlış olma-yacaktır.

Bölgelerdeki iktisadî-idarî otoriteyi toplumsal kesimlerden birine, bir azınlığa devrederek, anti-demokratik süreçleri derinleştirmek suretiyle toplumsal varlığımıza bir tehdit oluşturulacaktır. Yine, iktisadî yaşam birliğinin zeminini oynatarak siyasal birliğin maddî özünün boşaltılmasına neden olunacak, dolayısıyla ulusal varlığımıza yönelik bir tehdit oluşturulacaktır.

Kalkınma ajanslarının gerçekte "bölge idaresi" olduğu dikkate alınır, kurulması amaçlanan 26 ayrı bölgenin, giderek daha hızlı ve yoğun biçimde Ankara'dan uzaklaştırılıp, Brüksel'e bağlanacağını söylemek yanlış olmayacaktır.

5. Yabancılar Toprak Satışı

Yabancı gerçek ve tüzel kişilerin Türkiye'de taşınmaz mal edinmeleri 19.07.2003 tarih ve 25173 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 03.07.2003 tarih ve 4916 sayılı Kanunun 19'uncu maddesi ile değişik 2644 sayılı Tapu Kanununun 35'inci maddesinde düzenlenmiştir. Yapılan değişiklikle, yabancı uyruklu gerçek kişiler ile yabancı ülkelerde bu ülkelerin kanunlarına göre kurulan tüzel kişiliğe sahip ticaret şirketlerinin Ülkemizde taşınmaz mal edinimlerine ilişkin yeni esaslar getirilmiş, Tapu Kanununun 36'ncı maddesi yürürlükten kaldırılarak içerdiği hükümler 35'inci maddeye aktarılmış, ayrıca 442 sayılı Köy Kanununun 87'nci maddesi tamamen yürürlükten kaldırılmıştır.

Türkiye'de yabancıların mülkiyet edinmesi sadece mülkiyet sorunu olarak değerlendirilmemelidir. Çünkü toprak; devletin temel unsuru, egemenlik ve bağımsızlığın simgesidir. Yabancıların klasik haklar bakımından taşınmaz edinimine bazı sınırlamalar getirilmesi, gerekliliği devleti korumak ve onun devamlılığını sağlamak, temel düşüncesine dayanmaktadır. Haklı olarak bu tür kazanımların yabancılar sağlanması, ülkemiz açısından bir kaygı

²⁷TURAN, s.6

oluşturmaktadır. Diğer ülkeler bakımından da aynı kaygılar mevcuttur. Onlar da yabancıların mülkiyet edinmesine bir çok defa sınırlamalar getirmişlerdir. Çünkü, devletler tarih boyunca yabancılara bazı nedenlerle kuşku ile bakmışlardır. Bu yüzden devletler bu hakkı tek yanlı olarak tanımak yerine, mütekabiliyet(karşılıklılık) şartını kabul etmişlerdir.

17 Haziran 2003 tarih ve 25141 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5 Haziran 2003 tarih ve 4875 sayılı "Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu" ile, 18.01.1954 tarih ve 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu yürürlükten kaldırılarak; doğrudan yabancı yatırımların özendirilmesi ve artırılması, yabancı yatırımcıların haklarının korunması, yabancı yatırımların gerçekleşmesinde izin ve onay sisteminin bilgilendirme sistemine dönüştürülmesi amaçlarıyla yeni esaslar getirilmiştir.

Yabancı Yatırımlar Kanunu ile, yabancı yatırımcılar yerli yatırımcılarla eşit muameleye tâbi tutulmuş; yatırım izni, şirket kuruluş izni gibi izin ve onaylar kaldırılmış; yabancı yatırımcıların Ülkemizde kurdukları veya iştirak ettikleri tüzel kişiliğe sahip şirketlerin, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının

İsrail Devleri toprak satın alarak vatan yapılması suretiyle yarım yüzyıl önce kurulmuştur.

edinimine açık olan bölgelerde taşınmaz mülkiyeti veya sınırlı aynî hak edinmeleri serbest bırakılmıştır.

Yabancı sermayeli şirketlerin ülkemizde faaliyetlerine ilişkin 4875 sayılı Kanuna göre faaliyet gösterecek veya mülga 6224 sayılı Kanuna göre kurulmuş şirketler, kuruluş yeri ve idare

merkezi esasına göre yabancı sermayeli Türkiye Cumhuriyeti şirketleri sayılmaktadır.

Tapu Kanununun 35'inci maddesinde yapılan değişiklikle, tüm yabancı ticaret şirketlerinin karşılıklı olmak ve kanunî kısıtlayıcı hükümlere uymak koşuluyla Türkiye'de taşınmaz mal edinmeleri mümkün hale getirilmiştir.

Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğünün kayıtlarından yabancılara satışı yapılan toprakların, hangi ülke yurttaşları tarafından hangi bölgelerimizden satın alındığı dikkate alınır, üzerimizdeki oyunun önemi ve büyüklüğü anlaşılabilir. Bilinmektedir ki, İsrail Devleti toprak satın alınarak vatan yapılması suretiyle daha yarım yüzyıl önce kurulmuştur.

6. MGK Genel Sekreterliğinin İşlevsiz Hale Getirilmesi

Milli Güvenlik Kurulu ve Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun 4789 sayılı olarak 15/01/2003

tarhinde kabul edilerek 18/01/2003 gün ve 24997 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

İnsanın varoluşundaki özgüvenlik ihtiyacı, toplumların devletleşme sürecinde milli güvenlik ihtiyacına dönüşmüştür. Milli Güvenlik ihtiyacının karşılanması, o devletin; jeopolitik konumuna, sosyal yapısına, anayasal düzenine ve gelişmişlik ölçüsüne bağlıdır. Ancak şartlar ne olursa olsun, her devlet milli güvenliğini sağlamak ve var olma mücadelesini sürdürebilecek çareler bulmak zorundadır.

Milli güvenlik, “Devletin anayasal düzeninin, milli varlığının, bütünlüğünün, milletlerarası alanda, siyasî, sosyal, kültürel ve ekonomi dâhil bütün menfaatlerinin ve ahdi hukukunun her türlü dış ve iç tehditlere karşı korunması ve kollanmasıdır”.

Milli güvenlik tanımında yer alan hususlar, aslında Türkiye Cumhuriyeti'nin yaşamsal önem taşıyan, kolayca anlaşılabilen milli değerleridir. Ancak milli bütünlük kavramının, toprak bütünlüğünün yanı sıra; manevî değerlerden olan milli şuuru, milli birlik ve beraberlik ruhunu, milli ahlâk ve fazileti de kapsadığı unutulmamalıdır.

Topyekûn Savunma Sivil Hizmetleri Başkanlığı savaş, savaş gerektiren ve savaş sonrası hallerde ilgili plânları yapmak ve uygulanmasını sağlamak, sivil savunma faaliyetlerini koordine etmek ve bu faaliyetlerin ülke düzeyinde koordineli, etkili ve yeterli gerçekleşmesini sağlamakla görevliydi.

Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği tarafından yürütölen “psikolojik harp” İçişleri Bakanlığı'na devredilmiş bulunmaktadır. Kanunla “kriz yönetimi” sivilleştirilmiş, MGK bünyesindeki Topyekûn Savunma Sivil Hizmetleri Başkanlığı yerine başbakana bağlı Türkiye Acil Durum Yönetimi Genel Sekreterliği kurulmuştur.

2945 sayılı Milli Güvenlik Kurulu ve Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği Yasası'nın 4. maddesinde yapılan değişiklikle Milli Güvenlik Kurulu'nun görevleri yeniden düzenlenmiştir. Buna göre, MGK, milli güvenlik ve devletin milli güvenlik siyasetine ilişkin tanımlar çerçevesinde devletin milli güvenlik siyasetinin tayini, tespiti ve uygulanması ile ilgili konularda tavsiye kararları alacak ve gerekli koordinasyonun sağlanması için görüş

Türkiye'nin diyelim ki Hindistan'a yönelik psikolojik bir operasyon yapması gerekli oldu. Bu durumda, İçişleri Bakanlığı valiler eliyle yapmak zorunda olduğu bu operasyonu, Hindistan'a en yakın ilimiz olan Hakkari Valisinden mi talep edecektir?

tespit edecek. Bu tavsiye kararlarını ve görüşlerini Bakanlar Kurulu'na bildirecek ve kanunlarla verilen görevleri yerine getirecek.

MGK Genel Sekreterliği'nin 10. fıkrada ay-rıntılı olarak düzenlenen görev ve yetkileri, tek maddede toplanmış ve "a) Milli Güvenlik Kurulunun sekreterlik hizmetle-rini yürütür, b) Milli Güvenlik Kurulunca ve kanunlarla verilen görevleri yerine getirir" şeklinde 2 fıkra indirilmiştir.

Bu noktada, psikolojik harbin; dış ülkelere yönelik olarak yapılacağı dikkate alınırsa, mevcut değişiklik ile Türkiye'nin diyelim ki Hindistan'a yönelik psikolojik bir operasyon yapması gerekli oldu. Bu durumda, İçişleri Bakanlığı valiler eliyle yapmak zorunda olduğu bu operasyonu, Hindistan'a en yakın ilimiz olan Hakkari Valisinden mi talep edecektir?

7. Maden Yasası²⁸

5177 sayılı Maden Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun 05/06/2004 gün ve 25483 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

Sömürgeler dışında, dünyanın hiçbir yerinde, yabancı sermayeye madencilik sektöründe dış satıma teşvik ve imtiyazlı yatırım izni verilmemektedir.

Yasa ile, orman, muhafaza ormanı, ağaçlandırma alanları, kara avcılığı alanları, özel koruma bölgeleri, milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtı, tabiatı koruma alanı, tarım, mera, sit alanları, su havzaları, kıyı alanları ve sahil şeritleri, karasuları, turizm bölgeleri, alanları ve merkezleri ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri, askerî yasak bölgeler ve imar alanları ile mücavir alanlarda madencilik faaliyetlerine açılmış bulunmaktadır.

Madencilik faaliyetlerinin Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek teşviklerden yararlandırılacağı kabul edilerek, yeterli araştırma ve inceleme yapılmadan 10 yıldan 60 yıla kadar işletme ruhsatı verilebileceği öngörülmektedir.

Yine, korunması gerekli taşınmaz kültür varlıklarının ve doğal sit alanlarının tespitinde Kültür ve Turizm Bakanlığı dışındaki kuruluşların görüşlerinin esas alınması, korunması gerekli doğal ve kültürel varlıkların belirlenmesinde de koruma ile kamu yararının değil bu alanlarda madencilik faaliyeti yapacak çevrelerin çıkarlarının korunması hedeflenmiştir.

²⁸ Dünyada ve Türkiye'de ki madenler konusunda uluslar arası şirketlerin ve küresel güçlerin faaliyetleri hakkında geniş bilgi için bakınız. ÇINKI Mustafa, "Rant Lordları", Ümit Ofset Matbaacılık, Ankara 2004.

Yasa ile özetle, ülkemizin yer altı kaynaklarının hiçbir kayıt ve kısıtlama olmaksızın yeraltından çıkartılması ve işlenmeden yurtdışına çıkartulmasını sağlamakta, üstelik başka hiçbir sektöre sağlanmayan imtiyaz ve teşviklerle desteklenmektedir. Maden işletme ruhsatlarına kutsallık ve dokunulmazlık sağlanarak kamu elindeki kaynaklar, çok uluslu şirketlere aktarılmaktadır.

Madencilik alanındaki kamu girişimciliği tamamıyla tasfiye edilmekte, çok uluslu yabancı ortaklara madencilik imtiyaz ve teşvik uygulamaları ile birlikte yatırım olanakları sunulmakta ve ülke sanayisi için değil, ihracat ve batı metropollerine yönelik hammadde üretimi öne çıkarılarak madencilik politikaları, piyasalar tarafından belirlenmektedir.

Sömürgeler dışında, dünyanın hiçbir yerinde, yabancı sermayeye madencilik sektöründe dış satıma teşvik ve imtiyazlı yatırım izni verilmemektedir. Bu haliyle bu yasa, bir sömürge ülkesinde dahi görülemeyecek nitelik taşımaktadır.

8. Petrol Yasası

18.01.2007 tarihinde kabul edilen henüz Cumhurbaşkanlığınca onaylanarak yasalaşmamış bulunan Türk Petrol Kanunu Tasarısı da, bir çok riskli duruma yol açacak gibi görünmektedir. Petrol Yasası ile bir yandan Devletin hakkı % 12-'den % 1-2'ye düşürülürken, diğer yandan da ulusal kaynaklarımızın yabancılara peşkeş çekileceği sonucunu doğuracak niteliktedir. İl Özel İdarelerine yetki verilmesi durumun vahametini göstermesi bakımından ayrıca önem taşımaktadır. Tasarı, petrol arama ve üretiminde yabancı sermayeye büyük kolaylık sağlamakta ve k+âr transferine olanak getirmektedir. Ayrıca yerli ve yabancı sermayeye teşvikler getirilmesinin yanı sıra, çıkarılan petrol gelirinin % 50'si İl Özel İdaresine bırakılmaktadır.

Petrol Yasası ile bir yandan Devletin hakkı %12'den % 1-2'ye düşürülürken, diğer yandan da ulusal kaynaklarımızın yabancılara peşkeş çekileceği sonucunu doğuracak niteliktedir.

IV. SONUÇ YERİNE

Yapılan açıklamalardan da anlaşılacağı üzere Türkiye Cumhuriyeti ulus devletinin yapısı, zorlandığı değişim ve dönüşüm sürecinden önümüzdeki on yıllarda parçalanma ve dağıtılma tehlikesinden kurtulamayacak kadar ağır tehdit ve tehlikelerle karşı karşıya bırakılmış bulunmaktadır.

Türk dış politikasının amaçlarından uzaklaştırılmış olması nedeniyle

Aktüel, Tarih ve Kültür Dergisi

YILLIK ABONE: 60. YTL
Türkiye İş Bankası Çarşıoğlu Şb.
HESAP NO: 252526
İdare Yeri
İncilli Çavuş sok. Karadeniz Apt.
No. 29/4 Sultanahmet - İstanbul
Tel (0212) 512 54 72 - 514 06 76
Belgegeçer: (0212) 511 69 25

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ve Kuzey Iraktaki mevcut durum dik-kate alınırsa, Kerkük/Kıbrıs hattındaki geri çekilme sonucunu doğuracak sürecin etki ve sonuçlarını düşünmek bile çok ızdırap vermektedir.

Büyük Orta Doğu Projesi, dinler arası diyalog, misyonerlik faaliyetleri ve belirtilen yasal dönüşüme ülkemizin ekonomik olarak içine düşürüldüğü durum da ekle-nince, gerçekten çok zor dönemi yaşamak-ta olduğumuz rahatlıkla söylenebilir. Örneğin; ülkemizin ekonomisi tamamen IMF'nin ve yabancı spekülâtörlerin kontrolüne girmiş, istihdam arttırılamamış, gelir dağılımı âdil hale getirilememiş ve ülkemiz dış risklere maruz hale getirilmiştir. **21. YÜZYIL**